

KLUBA "MĀJA" – JAUNATNE VIENOTAI EIROPAI APKĀRTRAKSTS

Mēs Paši

Iznāk kopš 1998. gada decembra
Ziemassvētku izdevums

2010.g. decembris

48. numurs

Prezidenta sleja

Nekad nesaki „nekad” jeb kā man ir paveicies!

Sveiciens, mani mīļie!

Es nekad nebūšu prezidente! Tagad, tā atskatoties, ir diezgan smieklīgi! Es tiešām neticēju, ka kādreiz savā mūžā rakstīšu šo sleju, bet, redz, kā gadās. Es tomēr esmu prezidente, un teiciens „nekad nesaki „nekad”” piepildās. Kā redzams- jau atkal! Esmu kļuvusi par prezidenti, un man par to ir prieks, jo man ir tik ļoti paveicies ar manu jauko valdi. Es tiešām vēlos pateikties tiem lieliskajiem cilvēkiem, kas ir nonākuši šī gada valdē. Man ir patiess prieks, ka esmu kopā ar šiem cilvēkiem. Lielais paldies visiem, kas izlēmuši šo gadu (no kopsapulces brīža) pavadīt ar Klubu „Māja”. Mīļīši, jūs esat lieliski! ☺

Un tāpat, visiem, visiem, kas ir gan bijušie Hausisti, gan topošie Hausisti es novēlu to lielo gandarījuma un laimes izjūtu, kas pārņem, atrodoties Hausā, pilnveidojot sevi un piepildot gan savus sapņus un idejas, gan citu! Esiet tikpat forši kā līdz šim!

Lai Hauss mūs iedvesmo visu kopīgi uz labajiem un gaišajiem darbiem arī nākamajā gadā!

Lai gaiši,

Ruta

Redaktora sleja

Sveiciens ziemā!

Klāt kārtējais Kluba „Māja” apkārtraksts, šoreiz par maziem un lieliem notikumiem no augusta līdz decembrim. Šajā laikā izdarīts daudz lietu, piemēram, pabūts ir Polijā, Turcijā, Igaunijā, organizēta jauniešu apmaiņa tepat Latvijā, rīkoti filmu vakari, radošās darbnīcas, valdes sēde pārvērsta par pidžamu ballīti, izbaudīts zelta rudens ar pirmo sniegu, apmācīti vēlēšanu novērotāji un vēl daudz kas cits. Ja vēlies iepazīties ar to visu tuvāk, tad paņem tējas krūzi, iekārtojies dīvēnā ērtāk un sāc lasīt.

Marta

Pasākumu saraksts

Datums	Pasākums
28.08.2010	Kopsapulce 2010
01.09.2010	"Zem viena jumta", Origo
09.09.2010	Vasaras kokteilis
11.09.2010	Jauniešu mēneša pasākums Esplanāde "Iesaisties un vinnē"
13.-21. 09.2010	Jauniešu apmaiņa Polijā
13.09-21.09.2010	Jauniešu apmaiņa "Volunteer, are you there?"
23.09.2010	Apmācības vēlēšanu novērotājiem
	EDIC
	24.09 Rīga, ES māja
	29.10 Gulbene, Gulbenes EDIC
	3.11 Valmiera, Valmieras Integrētā bibliotēka
	4.11 Jēkabpils, Jēkabpils Agrobiznesa koledža
	5.11 Daugavpils, ASV Informācijas centrs
24.09.2010-3.12.2010	11.11 Ventspils bērnu un pusaudžu atbalsta centrs „Nāc līdz!”
	24.11 Rēzekne, Rēzeknes Augstskola
	26.11 Liepāja, Liepājas EDIC
	3.12 Jelgava, Jelgavas novada pašvaldība
25-26. 09. 2010	Latvijas Jaunatnes politikas forums
28.09.2010	EVS tējas vakars
Oktobra sākums	Apmaiņas projekts Turcijā
09.10.2010	IT apmācības valdei

Apmācības vēlēšanu novērotājiem

Arī mēs gājām novērot vēlēšanas!

Sabiedrībā populārs ir viedoklis, ka vēlēšanās piedalīties nav jēgas, rezultāts tāpat ir zināms, rezultātus vilto, un vispār viss ir slikti... Tas liek uzdot jautājumu, vai šāda attieksme vispār var mudināt cilvēkus iesaistīties politiskajā procesā. Lielu daļu sabiedrības tas distancē no politikas un rada nevēlēšanos iet balsot.

Lai mainītu sabiedrības attieksmi pret vēlēšanām un politiku kopumā, Klubs „Māja” pirms 2009. gada Eiropas Parlamenta un pašvaldību vēlēšanām uzsāka tradīciju – izglītot jauniešus par un ap vēlēšanu norisi un vēlēšanu novērošanu. Turpinot iesākto, arī šī gada septembrī pirms 10. Saeimas vēlēšanām

sākām plānot apmācības potenciālajiem vēlēšanu novērotājiem – jauniešiem. Salīdzinot ar 2009. Gadu, atsauce no jauniešu puses novērošanā bija augstāka. Iespējams, viens no iemesliem ir tas, ka Saeimas vēlēšanas nav sekundāras, turklāt ievēlētā Saeima nosaka likumdošanu un visu valsti notiekošo procesu kārtību.

Veidojot apmācību dienas kārtību, tika meklēti potenciālie runātāji. Šeit jāsaka milzīgs paldies Delnas meitenēm (Līgai Stafeckai un Aigai Grišānei), kuras lekciju izvērša atraktīvā seminārā. Jaunieši brīvi diskutēja par demokrātiju un sabiedrības līdzdalības veidiem. Savukārt Kristīne Bērziņa no Centrālās vēlēšanu komisijas iepazīstināja jaunus novērotājus ar zināšanām par novērotāju tiesībām un pienākumiem, viņu darba kārtību un vēlēšanu likumdošanu. Apmācību noslēgumā jaunieši saņēma iespēju būt par oficiāliem vēlēšanu novērotājiem iecirkņos.

Pasākumā kopumā piedalījās vairāki desmiti jauniešu, kuri arī vēlāk savas iegūtās zināšanas izmantoja dažādos vēlēšanu iecirkņos Latvijā. Atsaukmes pēc vēlēšanām bija dažādas, citi jūsmoja par garajām rindām, citi savukārt bija pārsteigti par to, ka viss process norit tik strikti pēc protokola. Tomēr kopumā jāsaka, ka neviens no mūsu novērotājiem pārkāpumus neievēroja, un daudzi arī novērtēja unikālo iespēju būt aiz slēgtām durvīm vēlēšanu iecirknī balsu skaitīšanas laikā.

Klubs „Māja”- jaunatne vienotai Eiropai sadarbojās arī ar starptautiskajiem novērotājiem no šādām organizācijām: Baltkrievijas Vienotās iniciatīvas centrs (Viļņa), Cilvēktiesību nams Viļņā, Zviedru Starptautiskais liberālais centrs (Stokholma), Eiropas Humanitārā universitāte (Viļņa). Viesi ieradās Latvijā, lai novērotu vēlēšanu procesu. Kolēģiem (jo noteikti sevi tagad varam dēvēt par pilntiesīgiem novērotājiem) tika sniegta informācija par vēlēšanu dienas kārtību, vēlēšanu iecirkņu adreses, nodrošināti pavadītāji, tulkošanas pakalpojumi utt., kas palīdzēja starptautiskajiem viesiem realizēt neatkarīgo novērotāju projektu „Vēlēšanu novērošana: teorija un prakse”.

Atskatoties noteikti varam lepoties ar padarīto. Un turpināt iesākto nākotnē!

Aija Bernāte,

Vēlēšanu novērotāju apmācību rīkotāja un

Kluba „Māja” viceprezidente iekšlietās
Varšava 2010

Valsts svētku brīvdienu laikā mēs abas ar Ritu devāmies meklēt piedzīvojumus uz Poļu zemi. Tā kā tas ir salīdzinoši netālu, tad izvēlējāmies turp doties ar autobusu. Nakts bija gara un šaura, bet pēc akurāt 11 stundu ilga ceļa nonācām galapunktā sveikas un veselas. Varšava mūs sagaidīja drēgna un miglā tīta, tomēr joprojām bijām patīkami satrauktas, nezinot, kas tieši mūs sagaidīs. Tā kā mums bija vēl pāris liekas stundiņas līdz programmas sākumam, atstājām mantas viesnīcā un devāmies izzināt pilsētu. Jāsaka, ka Varšava ir krietni lielāka par Rīgu (gan plašuma, gan augstuma ziņā). Savas gaitas sākām ar centrā esošo parku izstaigāšanu, kā arī ar Ritas zābaku meklējumiem. Jāsaka, ka parki poļiem ir cieņā - to ir patiesi daudz un tie ir grandiozi, turklāt katrs no tiem ir īpašs - vai nu ar skulptūru dārzu, vai pat ar senlaicīgām pilīm un to kompleksiem (piebūvēm, dīķiem, papildkām). Pārsteidzoši likās, ka pat novembrī, kad laikapstākļi ir līdzīgi Latvijas klimatam, visās pilsētas parku puķu dobēs joprojām zied dažādas puķes - ne tikai centrā, bet arī nomalēs. Skaisti.

Kad sākās programma, un attiecīgi iepazīšanās ar citiem dalībniekiem, bijām pārsteigtas, ka lielākā daļa

dalībnieku nāk no dažādām pilsētas domes institūcijām, skolēnu vai studentu domēm. Bez Hausa bija pārstāvētas vēl tikai trīs nevalstiskās organizācijas. Turklāt daļa no dalībniekiem bija oficiālās domes amatpersonas. Tiesa

gan, pasākuma programmā viņi tika nodalīti no mums, jauniešiem. Viņiem plānā bija garlaicīgas prezentācijas/diskusijas par domju darbu, savukārt dalībnieki no jauniešu institūcijām un organizācijām piedalījās Future City game, kuras laikā tika veidotas iespējamo projektu idejas pilsētas attīstībai. Tas bija interesants un radošs process, kura laikā uzzinājām, kādas pilsētas problēmas liekas aktuālas jauniešiem citur Eiropā. Galvenokārt jaunieši apskatīja divas problēmas - jauniešu brīvā laika organizēšanu un talantu atklāšanu un pilsētas atklāšanu „citām acīm”. Dalībnieki darbojās grupās, un grupa, kurā darbojās Rita, uzvarēja, urā!

Šī spēle noteikti bija aizraujoša, bet nav noslēpums, ka lielākā jautrības jauniešu projektos parasti saistās ar brīvā laika pavadīšanu ar pārējiem jauniešiem. Tā bija arī šoreiz - visjautrākās man likās ikvakara nakts pastaigas ar pilsētas iepazīšanu. Tā kā diezgan daudz dalībnieku bija no Polijas, tad mums bija personīgie gidi, kas mums izrādīja skaistākās pilsētas ēkas, ielas un skatus. Protams, šīs pastaigas saistās ar trakulībām, smiekliem un daudz dīvainām fotogrāfijām, ko visu nemaz nevarētu šeit iekļaut, tāpēc par to jautājiēt mums personīgi.

Ieskatam:

Vēl noteikti jāpiemin, ka Varšava ir Šopēna pilsēta. Vistiešākajā nozīmē. Tā kā Šopēnam šogad (vai nākamgad) ir jubileja, tad viņš ir izcelts, kā vien var. Šopēns ir visur - gandrīz un katra ielas stūra ir

afiša, kas par to atgādina, ir izstrādāti speciāli Šopēna tūrisma maršruti, reklāmdevēji izmanto Šopēnu kā reklāmafišas sastāvdaļu. pilsētā ir soliņi, kas atskaņo Šopēnu, viņi pat dažas gājēju pārejas ir pārtaisījuši par klavierēm, jo... tā taču ir Šopēna pilsēta.

Lai nu kā - šis bija pirmais ārzemju projekts, kurā devos caur Hausu, un nevienā mirklī to nenožēloju, tieši otrādi - gribas doties vēl un vēl. Un zinu, ka, ja šāda iespēja radīsies atkal, noteikti to izmantošu, un to iesaku arī pārējiem - ņemiet un grābiet, kamēr vēl varat.

Maija

Stensilu darbnīca

Decembra vakars. Ārā snieg nu dikti pūkains un tomēr auksts sniegs, taču Hausiņā kūp karsta tēja un gaisā virmo patīkama gaisotne. Mūsu nav daudz, taču tas netraucē radoši izpausties, jo šovakar taču birojs pārtapis stensilu darbnīcā.

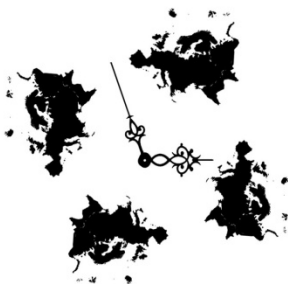
Neliels ievads par un ap stensilu veidošanas tehniku, lai tos varētu veiksmīgi izveidot. Un tad jau izvēlamies, kāds attēls sirdij tuvāks - citam kaķītis, citam - mājiņa ar svecīti. Tad sākam zīmēt, ko nu esam izvēlējušies, uzzīmējam uz tā caurspīdīgā materiāla (nosaukums piemirsies), un tad sākas pacietību prasošais darbs - griešana. Lai arī vajadzīga pacietība un rūpība, Eduards mierina, ka līmlente var izlabot visu, gandrīz visu. Maija atrod cepumu paciņu, kas vēl vairāk uzlabo noskaņojumu. Un, patiesībā nemanot, jau pirmais, otrais un pēdējais stensils gatavs. Tad tik jāķeras pie krāsas un sūklīša (šoreiz izmantojām gvašas, kaut arī var izmantot akrilu, pūšamās krāsas utt.), pāris spiedieni - atklātnītes ar eglīti, mājiņu un citiem jaukiem attēliem ir gatavas.

Prieks par padarīto, par apziņu, ka esi iemācījies ko jaunu, par sajūtu, ka diena nav gluži velti nodzīvota.

Un tagad nosūtām paldies Eduardam par iespēju padarboties stensilu darbnīcā, kā arī visiem dalībniekiem par jauko kompāniju.

Inta Dimzule

Futuroloģiski pētījumi Latvijas teritorijā.

Kopš š.g. rudens Klubam "Māja" ir jauna specializācija - ceļojumi laikā. Un ne jau parasti, bet ceļojumi uz Eiropas nākotni.

Sākās tas pavisam vienkārši - ar ideju sadarbībā ar Eiropas Komisijas pārstāvniecību rīkot radošas diskusiju pēcpusdienas par Eiropas un Latvijas nākotni, kas notiktu deviņās pilsētās - Rīgā, Valmierā, Gulbenē, Jēkabpilī, Daugavpilī, Ventspilī, Rēzeknē, Liepājā un Jelgavā. Taču

KĀDA BŪS TAVA EIROPAS NĀKOTNE?

vienkārši plāpāt par nākotni nav vērts, tāpēc tika nolemts izmēģināt drošāko nākotnes paredzēšanas veidu un kopā ar dalībniekiem aizceļot uz 2020.gadu.

Tehnoloģija, ko tika pārbaudījuši vairāk nekā 150 jauniešu, ir ārkārtīgi droša - visi veiksmīgi gan nokļuva galamērķī, gan arī atgriezās no ceļojuma. Izmantojot spēcīgāko fizikālo parādību, kas ir ātrāka par gaismu un stiprāka par kodolspēkiem - doma -, dalībnieki savus futuroloģiskos

paredzējumus balstīja uz to, ko nu redzēja 2020.gadā, kā arī mēģināja atcerēties, kā līdz uzlabojumiem nonākuši pēdējo desmit gadu laikā.

"Futuroloģijas seansu" atklāšanas pasākums notika Rīgā 24. septembrī kopā ar ES mājas atvērto durvju dienām. Šis pasākums atšķīrās no pārējiem ar augstajiem viesiem - diskusiju vadīja Providus pētniece un vechausiste Linda Jākobsone, bet par ES 2020 stratēģiju jauniešiem stāstīja Ekonomikas ministrijas pārstāvis Česlavs Gržibovskis. Nākamos pasākumus savukārt vadīja paši hausisti.

Interesantākais, protams, bija jauniešu izteiktās domas par nākotni. Vai varat iedomāties, ka daži bija aizceļojuši uz nākotni, kur Eiropā dzīvoja vienīgi islāmticīgi musulmaņi, kas pārvietojas lidojošās mašīnās? Citāda nākotne savukārt ir tāda, kurā Zatlers kļūst par Eiropas atkritumu vēstnieku ar savu piemēru atkritumu vākšanas talkās, un viss iepakojums ir papīra vai bioplastmasas, tātad ir 100% otrreizējā pārstrāde. 2020.gadā uz skolām bērni varbūt ies tikai tāpēc, lai redzētu demonstrējumus 3D interaktīvajās tāfelēs, jo mācības būs iespējamās arī elektroniski – lai gan, lai zinātu septiņas svešvalodas, droši vien arī vajadzēs skolotājus. Eiropas Savienībai pievienosies arī Āzija un Āfrika, taču ES ietekme sniegsies tālāk, jo resursu taupīšanas nolūkos ES kolonizēs Marsu. Latvija savukārt no krīzes atkopsies, pateicoties kļūšanai par ekotūrisma lielvalsti un tam, ka visi sāks laicīgi ierasties darbā.

Mazliet dīvainā, mazliet neticama, taču noteikti pozitīvi mainījusies būs pasaule nākotnē, vismaz tādu to redz jaunieši. 2020.gadā pārbaudīsim!

Anna.

daudz

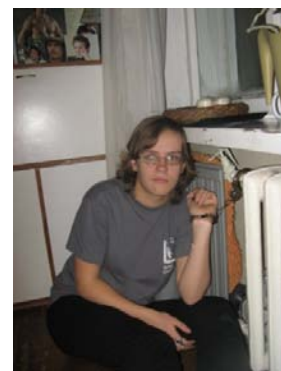
P.S. Projekta rezultāti tiks izdoti arī galda kalendārā. Ja ir vēlme savā īpašumā iegūt kalendāru gan par 2011., gan 2020.gadu, vērsieties pie manis!

Valdes sēde pidžamās.

3. decembra vakarā un arī naktī manā dzīvoklī sapulcējās hausistu valde uz kādu ļoti neparastu valdes sēdi. Sākšu uzskaitīt dīvainības.

Pica, protams, ir bieži redzēta lieta valdes sēdēs, bet nekad vēl tā nav bijusi pašu cepta. Secinājums ir vienīgi tāds, ka hausisti pieļauj lielu kļūdu, neuzsākdami picu cepšanas biznesu.

Nākamā dīvainība – miegaini cilvēki valdes sēdēs mēdz būt, bet cilvēki pidžamās gan ne. Tālāk – šis datums bija arī Pirmais atklātais Hausa plauksts

lieluma biljarda čempionāts, par kura uzvarētāju sīvā turnīrā tika noteikta Maija. Bez visa notika arī gadskārtējais seju monotonās sinhronizēšanas festivāls. Un prezidente tika pieķēdēta pie radiatoriem. Arī tādas valdes sēdes mēdz būt. Tāpēc ziniet, ka uz tām ir vērts nākt!
Anna

Filmu vakars "Vai viegli būt jaunam?"

Kādā Hausa filmu vakarā pēc Jura Podnieka filmas „Krustceļš” noskatīšanās izvērtās plašas diskusijas par neseno laiku vēsturi – 80. gadu beigām un 90. gadu sākumu. Atklājās, ka mēs esam par jauniem, lai tā skaidri atcerētos, kas un kad noticis, un arī priekšstats par to, kā tad ritējusi dzīve tajā laikā, ir visai miglains. Likumsakarīgi kā labs cita filmu vakara materiāls parādījās tā paša Jura Podnieka leģendārā filma „Vai viegli būt jaunam?”.

Tā nu 4. novembrī notika filmu vakars "Vai viegli būt jaunam?", kurā skatījāties gan pirmo Jura Podnieka filmu, gan Antras Cilinskas veidoto turpinājumu „Vai viegli būt? Pēc 10 gadiem”.

No filmām ieguvām gan priekšstatu par nezināmām vēstures lappusēm, gan tā laika jauniešu dzīvi, gan arī pārdomas, kas neatstāja vēl labu laiku.

Tā kā uz filmu vakaru netika visi, kas vēlējās, tad joprojām kā apsolījums ir vēl viens „Vai viegli būt jaunam?” filmu vakars, kas varētu notikt īsi pirms jaunās filmas „Vai viegli?” demonstrēšanas kādā Rīgas kino vietā. Ja dzirdi, ka to drīz kur rādīs, padod ziņu, un tiekamies Hausa otrajā viegli būšanas filmu vakarā. ;)

Eduards

Biroja kārtības diena

...un tad kādā dienā mēs sapratām, ka vairs nesaprotam, kur kas atrodas birojā, un pārāk daudz lietu pavisam noteikti neatrodas tur, kur tām būtu jāatrodas, pat ja mēs saprotam, ka īsti nesaprotam, kur tad tām ir jāatrodas.

Un tas var nozīmēt tikai vienu – biroja kārtības dienu.

Apgriezām visu riņķī. Dažas lietas pat trīsreiz. Izskatījām visas kastes, mapes, maisiņus un atvilktnes. Galarezultāts – pēc krāsām un satura sašķiroti pāris simti ar visā visumā noderīgiem bukletiem par Eiropas Savienību un neformālo izglītību; kārtīgi apzināti un smuki sakārtoti daudzie un dažādie suvenīri ar Hausa simboliku; atrasti daži sen meklēti čeki un čupiņa sen

nemeklētu Vētraino, bet pats galvenais atradums - Eiropas Savienības gars, kas gan zvaigžņu karogam plīvojot tūlīt arī devās ašā skrējienā pa Sociālo zinātņu fakultātes gaiteniem, Hausa birojā atgriezoties tikai tad, kad viss jau spīdēja un laistījās un viņam atkal bija kur sevi godam parādīt.

Ja gribi viņu satikt, tad zini, ka Hausa biroja darba laiki ir nemainīgi – pirmdienās un trešdienās no četriem līdz sešiem. Eiropas Savienības gars, tēja un cepumiņi... tā teikt - viss, kā tam pieklājās būt.

Eduards

Jauno biedru piesaistes stratēģijas izveide

Ikgadējā valdes treniņa laikā nonācām pie secinājuma, ka Hausam ir nepieciešams izstrādāt jauno biedru piesaistes stratēģiju.

Atsevišķā plānošanas vakarā svarīgais trīs lapu nodomu protokols arī tika radīts un stājās spēkā līdz ar tā izsūtīšanu Ritvalda listē.

Visas slepenās stratēģijas, kā panākt, lai nejaušs garāmgājējs momentā kļūst par Hausa biedru, protams, nevar atklāt, bet no uzticamiem avotiem ir zināms, ka nodomu protokolā ietilpst jauno biedru un interesentu apmācību rīkošana ik pēc pāris mēnešiem un 101 interesanta darba izdomāšana biedru kandidātiem, kā arī laicīga nākamo pasākumu plānošana.

Mācāmieš darot. Tā jau tas ir domāts, ne?

Eduards

E- apmācības

E-apmācību gaitā klātesošie uzzināja, ka parasts formulējums " ... es kaut ko nospiedu ..." nozīmē vismaz 196 608 000 dažādus variantus tam, kas varēja būt nospiests (es ceru, ka Jūs sapratāt, ka runa iet par datoriem un e-lietām). Tātad varbūtība uzminēt to, kas un kur tika nospiests ir 0.0000005%!

Oļegs

Demokrātijas projekts

NOSLĒDZĀS!

Jauniešu iesaiste demonstrācijās

Tere, Tallinn!

Klubs „Māja” jaunatne vienotai Eiropai 2010. gada 2. un 3. novembrī piedalījās starptautiskā konferencē „Jauniešu iesaiste demonstrācijās”. Konferencē norisinājās Tallinā Igaunijā, to rīkoja Igaunijas jaunatnes padome.

Igaunijas jaunatnes padome, apzinoties, ka jaunieši ir visaktīvākā sabiedrības daļa, centās diskutēt par jauniešu iesaisti vardarbīgās demonstrācijās. Diskusijās tika modelēta nevardarbīga demonstrantu uzvedība, meklēti vardarbīgas demonstrācijas cēloņi un runāts par jaunatnes izmantošanu, manipulēšanu ar to protestu akcijās. Tas tika darīts ar mērķi rosināt jauniešus

līdzdarboties politiskajā procesā, izsakot savu viedokli nevardarbīgā veidā.

Šīs konferences laikā tika apgūtas gan teorētiskas zināšanas, gan praktiskas iemaņas par to, kā pareizāk parādīt savu nostāju kādā jautājumā. Eksperti no Krievijas, Gruzijas, Armēnijas, Igaunijas, Lietuvas un Latvijas dalījās demonstrāciju pieredzē savās valstīs, norādot uz to attīstības tendencēm pēdējos gados. Pasākuma noslēguma dienā konferences dalībnieki, kā arī mēs no Kluba „Māja”, vienojāmies kopējā nevardarbīgā demonstrācijā pret cilvēku tirdzniecību. Dalībnieki, tērpušies savās nacionālas piederības simbolos ar kopīgi veidotiem plakātiem, kas tika tapuši sadarbībā ar „Loesje”, vienojās akcijās un kopējās dziesmās. Tādā veidā tika uzsvērts, ka cilvēku tirdzniecība ir jautājums bez pasēm - tā ir problēma, kas ir svarīga vienlīdz visām valstīm.

Veidojot šo demonstrāciju, tika ņemti vērā pieaicinātā eksperta no Latvijas Andra Gobiņa (Eiropas Kustības Latvijā prezidents) ieteikumi, kā izteikt savu viedokli pareizāk, kā runāt ar sabiedrību, kādus instrumentus labāk pielietot. Lekcijās Andris Gobiņš dalījās labās prakses piemēros par to, kā notiek

demonstrācijas Latvijā. Viņš minēja lauksaimnieku akciju Doma laukumā „Piens par brīvu”, „Blondīņu gājienu”, „Telšu pilsētiņu”, studentu kartupeļu cepšanu pie Latvijas Universitātes utt. Viņš vairākkārt uzsvēra, ka demonstrācija ir pēdējais veids, kas tiek lietots, lai paustu savu gribu, un nekādā gadījumā ar to nebūtu jāsāk. Vispirms ir jāizmanto citas metodes, kas pievērš sabiedrības uzmanību problēmai. Galvenais ir rīkoties kreatīvi, tad var panākt lielāku rezultātu. Viens no veidiem ir arī lobisms.

Pēc pozitīviem demonstrāciju piemēriem tālāk devāmies diskutēt ar Moldovas un Armēnijas jaunatni par demonstrāciju kultūru viņu valstīs. Abas valstis iepazīstināja sākotnēji ar savu politisko situāciju, vārda brīvības ierobežojumiem un pēdējiem demonstrāciju piemēriem, kas izvērtušies par vardarbīgu akciju no valdības puses. Protesta akcija Armēnijā pret vēlēšanu rezultātiem parādīja, ka valdība ir gatava pielietot militāru spēku pret politiskajiem aktīvistiem. Jaunieši no Armēnijas šokēja ar uzņemtu filmu par pēdējo demonstrāciju, kas prasīja vairāku cilvēku dzīvības. Pēc vairāku minūšu uzmanīgas skatīšanās auditorijā iestājās zināms klusums, jo daudzi nebija spējīgi iedomāties, ka pie ES robežām kas tāds var notikt. Daļa jauniešu jutās apmulsusi, redzot, ka tanki uzbrūk cilvēkiem, tiek šauts ar lodēm un vardarbīgi sist.

Dalība šajā konferencē ļāva paskatīties uz jauniešu politiskās līdzdalības kultūru dažādās valstīs, aizdomāties par demonstrāciju kā komunikācijas veidu un tajā izmantoto līdzekļu efektivitāti savu mērķu sasniegšanā. Diskusijas darba grupās pierādīja, ka jauniešu līdzdalība politiskajā procesā ir atkarīga no katras valsts politiskās sistēmas demokrātiskuma.

Agnija Birule

Jauno biedru apmācības

Pirms Ziemassvētku laikā 18. decembrī Klubs „Māja” – jaunatne vienotai Eiropai LU SZF Studentu kluba telpās organizēja jauno biedru apmācības. Apmācību pirmajā dienā 18. decembrī jaunie biedri sākotnēji tika iepazīstināti ar Kluba „Māja” pamatprincipiem, uz kuriem balstās organizācija, tās mērķiem un darbības jomām, tādām kā neformālā izglītība, informācijas par ES izplatīšana, starptautiskā sadarbība un līdzdalība. Tālāk tika runāts par ES vēsturi, kultūru, sociālajiem un politiskajiem procesiem un ES institūciju darbu. Bet pa vidu tam tika ēstas piparkūkas, un katrs mērīja savu Ziemassvētku sajūtu pēc apēsto piparkūku skaita. Tika skaitītas Klubs „Māja” tradīcijas un citēta organizācijas misija.

Klubs „Māja” vecbiedre Evija Rudzīte raisīja sarunas un diskusiju ar jauniešiem par neformālo izglītību, tās elementiem un nozīmi. Jaunie biedri izvērtēja formālās un neformālās izglītības priekšrocības, beigās nonākot pie secinājuma, ka, tikai darot pašam un aktīvi iesaistoties mācību procesā, ir iespējams gūt vislielāko sapratni par to, kā lietas ir darāmas. Tālāk, paliekot uz šādas nots, Eduards dalījās savā projektu rakstīšanas pieredzē un atbildēja uz jautājumiem par sadarbību ar valsts institūcijām projektu rakstīšanas un iesniegšanas gaitā. Jaunie biedri varēja uzzināt par Kluba „Māja” jau īstenotajiem projektiem, potenciālajiem projektu finansētājiem un projektu rakstīšanas prasībām. Jaunajiem biedriem vai arī tikai interesantiem tā bija iespēja redzēt, kā darbojas Klubs „Māja”, kādi ir tā darbības principi un darbības jomas, ko domā un dara organizācijas biedri.

Volunteer, are you there? Volunteer, are you there?

Mans pirmais lielais projekts, pirmās lielās domas, ambīcijas, pirmās projektu veidošanas, īstenošanas un atskaišu gatavošanas. Bija smagi brīži, kad neko uz pasaules vairs negribējās, neredzēju ne galu, ne malas darbu jūrai, bet bija arī reizes, kad sapratu, ka viss paveiktais ir bijis tā vērts .

Iesākās kā jau katrs projekts- ar rakstīšanu. Un tad pēc tam bija 50/50, ka apstiprinās. Vismaz pēc manām sajūtām bija tā, ka gribējas gan, lai apstiprina, gan, lai neapstiprina. Neapstiprina, jo bija bail no tik liela izaicinājuma. Apstiprina, jo gribējas tomēr iegūt šo neaptveramo pieredzi un visus līdzīgos nākošos procesus.

Ja jau lasi šādu rakstiņu, tad zini, ka projekts tomēr ticis apstiprināts. Wuhu! Kad man to paziņoja es nelecū gaisā ar lieliem URRĀ! Biju nobažījies, vai viss tiešam sanāks, kā plānots. Tagad maza pauze.

Kā tu domā vai viss sanāca tā, kā es biju plānojuši?

- a) Nemaz nešaubos
- b) Nedomāju gan
- c) Baumas nav dzirdētas

Un tā tad, pareizais atbilžu variants ir: B! Kurš gan reāli iedomājas, ka viss sanāks kā iecerēts? Viss taču mainās brīdī, kad notiek projekta realizācija gan gatavošanās posmā, gan apmaiņas laikā! Bet ko nu tur daudz! Pati projekta apmaiņa bija izdevusies. Manuprāt, jaunieši lieliski pavadīja laiku un iemantoja jaunas zināšanas, jaunus draugus un iemaņas.

Mazliet svarīgu faktu par projektu:

Nosaukums: Volunteer, are you there?

Norises laiks: 13.09.-21.09.2010

Vieta: Ogres novads, Ikšķiles lauku teritorija viesu nams “Aļņi”

Dalībnieku skaits: 27→ 5 rumāņi, 5 poļi, 3 marokāņi, 5 itāļi, 4 francūži, 5 latvju meitenes

Populārākais teiciens: “Is this a fating camp?” (Iztulkot īsti nesanāk, bet varu mēģināt: Vai šī ir resnēšanas nometne? 😊)

Kafijas pauzes: 3-4 reizes dienā

Naktsmiers: Kas tas tāds? 😊

Cik pāriši izveidojās? 1 stabils, 1 ne pa īstam, un 1 puisis izmēģināja laimi ar vairākām. 😊

Rutas guļvieta: Kopā ar visiem 5 rumāņiem

Labākais mirklis EVER: Brīdis, kad skatījāmies dažādas prezentācijas un fotogrāfijas projekta apmaiņas beigās. Sapratu, ka visas ieguldītās pūles BIJA tā vērtas un atmaksājās 5x!

P.S. Šī bilde man tieši saistās ar jauniešu apmaiņu!

P.S.S. Šajā bildē visa poļu komanda, ekskursiju dienā Jūrmalā! 😊

P.S.S. Vairāk par pašu projektu lasi, manis izveidotajā blogā: <http://volunteer2011.wordpress.com/>

Ruta

Recepte. Pamācība, kā darīt cirku tiem, kas neprot

Iespējams ir viss. Vidusskolā izdomāt, ka dzīves absurdākais plāns varētu būt pievienoties ceļojoša cirka trupai, un tad darīt gandrīz visu, lai tas pārvērstos par pavisam loģisku realitāti.¹

Šī gada septembrī devos atkal darīt cirku, šoreiz uz Lodzu Polijā. Ar mani piedzīvojumos metās arī 6 pavisam drosmīgi latvieši, kas cirku labākajā gadījumā bija arēnā no sēdvietas skatījušies. Bet viņi ļāvās cirka garam, un es esmu pavisam lepna par viņiem, jo no mūsu raibās deļotāju kompānijas gala performancei dzima 2 klauni, 3 akrobāti un 2 žonglieri.²

Ak, jā, šis vairāk par visu varētu interesēt Tevi – tā bija pavisam parasta jauniešu apmaiņa ar 4 dalībvalstīm (LV, PL, EST, M) un visa vecuma jauniešiem. Tikai šoreiz projekta galvenais fokuss bija vērsts uz pavisam fiziskām aktivitātēm un darbnīcām, kas veltītas klaunādei, akrobātikai un žonglēšanai. Projekta rezultāts (*work in progress*) – ielu performance³.

Šogad Parīzē iemācījos, ka cirks var būt un ir pavisam lieliska sociālās iekļaušanas metode, tik zēl, ka pie mums tas nevienam tā pa īstam nav ienācis prātā. Un ne visiem ir zināms arī tas, ka cirks, tas ir kas vairāk par 3 akrobātiem spīdīgos triko, blusainu pērtiķi un pusmūža klaunu. Bet te jau veselu traktātu par to sarakstīt...

Lai arī kādas būtu manas cirka gaitas tuvākā un tālākā nākotnē, jāatzīst, ka tieši *Hauss* ir tas, kas mani ir tik ļoti pietuvinājis cirkam. Un kurš gan to būtu gaidījis no „jaunatnes vienotai Eiropai”... Noteikti ne es.

Šķiet, ka tā bija mana pirmā starptautiskā apmaiņa. Man bija nieka 17 gadu, kad pirmo reizi ieraudzīju cirku tik ļoti iemīļojamu un pavisam neparastu. Un tā nemaz nebija apmaiņa, kas būtu saistīta ar jebkādam mākslām. Tās nosaukums bija „*Grow up to be somebody*” (vai kaut kā tā) – vai nav zīmīgs nosaukums? Šobrīd jau šķiet, ka šim pasākumam ir netieša, bet apbrīnojami liela nozīme manā augšanas procesā (es ticu, ka vēl nemaz neesmu izaugusi). Tie bija divi francūži – brālis un māsa, kuri bija izveidojuši savu cirka programmu un ar to izceļojušies pa Indiju(!). Šis gadījums mani

¹ To es par sevi.

² Viena no latvietēm pēc atgriešanās ātri vien atada sev darbiņu Rīgas cirkā – tas pavisam ir taisnība!

³ Ap 10. dienu arī es saradu ar savu klauna degunu un biju gatava smēdināt publiku.

joprojām turpina iedvesmot.⁴ Un cik daudz ir tādu *hausistu*, kas varētu dalīties ar līdzīgiem stāstiem... Es sākumā neticēju, ka *Hauss* var palīdzēt realizēt vistrakākos sapņus, tagad es sliecos domāt citādi. Tāpēc: TIK UZ PRIEKŠU!

Bonusā no manas padomu vācēlītes šī raksta nosaukumā apsolītā recepte!

Kā darīt cirku* tiem, kas neprot:

1. Ņem vienu sevi.
2. Atrod, kur darīt vai kādu, kurš dara cirku.
3. Atmet kaunu.
4. Mēģina. **
5. (Pēc izvēles) Padomā par to, kas sanāca un kas ne-e.

*Iesaku izmēģināt darīt arī kaut ko citu, ko gribas.

**Rezultāti atkarīgi no talanta un/ vai mēģinājuma skaita.

Es nezinu, kas no manis sanāks, kad izaugšu liela, bet šī ir viena fantastiska pieredze!
Elīze no cirkusa.

---

⁴ Kā jau nordiska rakstura būtne, uz Pakistānu rīt degošus nažus vēl neesmu sataisījusies braukt, bet šo to jau esmu iemācījusies.

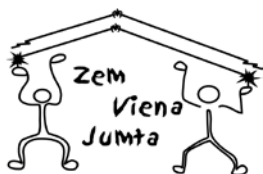
Zip-ziņas

Kopsapulce 2010

2010. gada augustā notika kopsapulce, kurā tika ievēlēta jaunā valde. Bija gan spraigi balsošanas mirkļi, gan atzinības vārdi, gan smieklī, gan nopietnība. Taču rezultāts ir viens - tika ievēlēta jaunā valde un lielos daudzumos tika ēstas paštaisītās ex-valdes kūkas.

Zem viena jumta

1.septembrī nu jau kā tradīcija norisinājās ielu akcija „Zem viena jumta”. Tajā piedalījās vairākas Rīgas NVO, arī mēs paši. Nu, ko lai saka, citas organizācijas satikt bija jauki, pelmeņos arī varējām uzkost kādu pelmeni, taču sabiedrības ieguvums nebija pārāk liels.

Vasaras kokteilis

9.septembrī notika tējas vakars par vasarā aizvadītajiem projektiem. Tika nobaudītas dažādas sastāvdaļas. Baudījām gan projektu notikumus, gan pašgatavotus vasaras kokteiļus!

Iesaisties un vinnē

11.septembrī notika jauniešu pasākums Esplanādē, kas bija ļoti līdzīgs ielu akcijai „Zem viena jumta”. Tikai šis pasākums bija vēl jaukāks, jo varēja iepazīt vēl citas organizācijas. Un pasākuma pienesums arī bija lielāks. Mums bija aktivitāte Eiropas cirks, kas piesaistīja ne mazums ieinteresēto. Tāpat arī citas organizācijas bija izveidojušas dažādas piesaistošas, praktiski īstenojamas aktivitātes.

Sidraba rudens

Šķiet, ka mūsu Zelta rudens tradīciju nu jau būs aizstājusi jauna un nebūt sliktāka tradīcija- Sidraba rudens. Tas notika kādā sniegotā rītā, kad zemi vēl klāja rudens lapas, hausisti devās sidraba rudeni sagaidīt. Neskatoties uz nelielo dalībnieku skaitu, pasākums bija izdevies- tika gan kurināts ugunskurs, gan ceptas desas, gan krāsas laistītas.

Belarus akcija 2010

Parasti marta vidū notiek Eiropas līmeņa akcija par vārda brīvību Baltkrievijā/ pret Lukašenko režīmu. Šogad notika jau otrā Belarus akcija - 16. decembrī par godu 19.12.2010 notiekošajām prezidenta vēlēšanām. Šī akcija izcēlās ar īpašu vērienu, jo tajā piedalījās vairāk nekā 100 pilsētas ne tikai Eiropā, bet arī citur pasaulē. Cilvēki aizsēja sev vai pieminekļiem mutes un ar saukļiem un plakātiem demonstrēja savu nosodījumu režīmam Baltkrievijā. Savu atbalstu šai akcijai izteica arī Hauss, un, lai arī mazā sastāvā, bet iestājās par vārda brīvību Baltkrievijā.

